

Jezero je, jezera ni

20. avgust 2024 – **Pohodniški izlet k Cerkniškemu jezeru je obljubljal prijeten in poučen ogled dela zaščitene Notranjskega parka. 40 pohodnic in pohodnikov smo od lokalnega vodnika Davida izvedeli veliko novega o našem največjem, 26 km² velikem in presihajočem jezeru, predvsem pa se družili v naravi, ki se jo trudijo Cerknjani čim bolj ohraniti za prihodnje rodove.**

Obisk smo začeli v vasi Dolenje jezero, na katerega obronku so pred dvema letoma odprli Center za obiskovalce Cerkniško jezero in uredili učno pot Drvošec. Občina Cerknica, ki je ustanovila zaščiteno območje, se je uspela v hudi konkurenci 500 projektov iz celotne Evropske unije uvrstiti v izbor najboljših 40 projektov in pridobiti 70-odstotno sofinanciranje iz evropskih sredstev za ohranjanje naravnih habitatov.

Za uvod smo si ogledali predstavitveni film o podobah Cerkniškega jezera v štirih letnih časih. Najprej smo prisluhnili glasovom živali in rastlin, pa tudi človeka, ki stopa po tej pokrajini. Zvočna kulisa se je potem prelila v izjemne posnetke zimske, pomladne, poletne in jesenske narave jezera, ki je, in ga ni. »Vam je bil film všeč,« je vprašal naš vodnik David, učitelj zgodovine in geografije, »mi smo zelo ponosni, da smo ga lahko posneli z odličnimi ustvarjalci.« Ja, upravičeno so ponosni, da povedo zgodbo spreminjajočega se Cerkniškega jezera tudi skozi oko kamere. V dveh razstavnih prostorih smo prisluhnili še zgodbam domačinov o življenju in delu na jezeru in okoli njega ter pogledali izbor res bogatega živalskega sveta.

Učna pot Drvošec

Urejena je v dolžini 3,5 do 4 km in je primerna za vsakega pohodnika, tudi družine z otroki. V visokem avgustu smo si vodo v jezeru lahko samo zamišljali. Izviri, ki pričarajo jezero, so ostali skriti, žejni požiralniki so bili razkriti, da se je videlo razpokano dno jezera, poraslo s travinjem in jezerskimi rastlinami. V daljavi se je pasla živina, po polju se je vil le ozek pas rečice Stržen. Ko prihaja poletje in požiralniki požirajo vodo, ribiči poskrbijo za selitev avtohtonih vrst (ščuka, menek, linj, klen, krap) na predele z vodo. Pogled na mladice v Strženu je potrdil, da je v vodi življenje. Zanimiv je bil tudi podatek o prisotnosti kačjih pastirjev (več vrst jih je in se razlikujejo po celi paleti barv – modri, rumeni, rdeči, zeleni ...), ki v svojem kratkem odraslem življenju (14 dni) poskrbijo za nadaljevanje vrste (ličinka v vodi lahko na levitev počaka tudi tri leta) in uravnavanje populacije komarjev, s katerimi se hranijo.

Z dveh opazovalnic se nam je razgrnil pogled čez polja, nekatera tudi pokošena, na vasi po robu jezera, proti Križni gori s Križno jamo v drobovju in Slivnici (čarovnic ni bilo videti 😊). Vso pohvalo lahko izrečemo tudi za domiselno postavljene informacijske točke ob poti.

Ali lahko srečamo medveda

»Da, medved živi v naši bližini. Letos sem jih videl že štirikrat, saj samice odstavljajo mladiče, ki si še iščejo svoj življenjski prostor,« je povedal David. Kaj je prav narediti, če ga srečaš? Če ljudje z glasnim govorjenjem in premikanjem, tudi ploskanjem, opozarjajo nase, se živali praviloma umaknejo in jih od blizu ne srečamo. Če pa pride do bližnjega srečanja, David opozarja: »Nikoli mu ne obrneš hrbta, ker je to napačno sporočilo živali, da je možen napad. Ohraniš stik z očmi in se umirjeno umikaš zadenjski. Bežanje bi bilo slaba izbira, saj medved lahko teče 55 km/h, tudi pri plezanju na drevo bi človeka prehitel.«

V okolici jezera so prisotni še ris, volk, šakal, srnjad, različne vrste ptic, med njimi tudi belorepi orel, bela in redka črna štokrlja, bobnarica, kosec, strnad ..., ob vodi vidra, v jezeru pa različne vrste rib. Znan je lov na ščuke, menek pa je zaradi podnebnih sprememb in višje temperature vode (za drstenje potrebuje hladno vodo s temperaturo malo nad lediščem) vse redkejši in zaščiteno.

Popotnica za še kakšen pohod

Lep poletni dan smo preživeli in si bili edini, da nas jezero še pokliče. Mogoče ob času, ko je polno vode, lahko na Križno goro ali Slivnico, tudi v bližnji Rakov Škocjan.

Naslednji pohod je predviden za 3. september 2024, tokrat na primorsko stran (Zapotoški slapovi v Trenti ali Mangartsko sedlo). Počakamo na razpis naše neutrudne **Poldke**, ki nas vedno odlično vodi na pohodniških poteh.

Mendi Kokot

Informacijska tabla območja Notranjskega parka

Pogled proti Križni gori

Na mostu čez Stržen

Na opazovalnici

Nekaj ptic Cerkniškega jezera

Požiralnik

Rečica Stržen

Slivnica je še v oblakih

V Centru za obiskovalce

